

hedsfind er hævet over enhver Tvivl; ja, der findes blandt dem selv Grundlovens Forfattere og Underkriverere, Mænd, hvis Fortjeneste af Fædrelandet ingenlunde forringes, men i mine som ogsaa i mange reifindige Medborgeres Dine forhøies ved de hadefulde Angreb, disse Hædersmænd i enkelte fanatistiske Partiblade have været udsatte for.

Formanden: Jeg troer, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Taler afholdt sig fra den Slags Uttringer og holdt sig noget mere til Sagen.

N. S. J. Jespersen: Til hvad jeg her har sagt kommer endnu et Hensyn, som ikke alene er afgjørende for mig, men som jeg ogsaa troer bør være det for enhver virkelig danffindet Mand. Jeg skal kortelig angive dette Hensyn. Hvad man end dømmer om Forfatningsudkastet, om dets mere eller mindre constitutionelle, mere eller mindre demokratiske Charakter, saa staaer det dog fast, at ved Udkastets Strafftrædelse kommer for første Gang siden 1848 danffindede og danfftalende Slesvigere i constitutionel Forbindelse med deres danffe Brødre Norden for Kongeaalen; her er nu Leilighed til i Gjærningen at vise Sandheden af den Paaastand, at Slesvig for Alvor ligger os paa Hjerte, og Ingen skulde derfor forhindre Fuldenelsen af det Værk, for hvilket saa Mange af vore brave Krigere have opoffret Liv og Blod; den gjennem Udkastet aabnede Udsigt til en Forbindelse med Slesvig opveier i mine Dine langt den maaffee ikke aldeles ubefoiede Anke over Udkastets mindre demokratiske Charakter. Ja, Hensynet til Slesvig er for mig langt vigtigere end Hensynet til det Demokratie, der repræsenteres saavel her i Salen som uden for samme. Jeg skal derfor give mit Ja til Regjeringsudkastets Strafftrædelse, og jeg vil ønske, at de, der ere af modsat Mening, maae afgive deres Nei med ligesaa megen Tillid og Fortrosthing om, at de derved have gjort, hvad de ansee for at være til Fædrelandets Gavn og Velsignelse i Fremtiden.

Gomard: Den høitærede Premierminister gjorde opmærksom paa, at Regjeringen havde modtaget dette Forslag, men ikke tiltraadt det; Andet har jeg heller ikke sagt, men det er for mig ikke tilstrækkeligt, at Regjeringen har modtaget Forslaget, naar den ikke tillige kan tiltræde det, saaledes som den har gjort ved den anden Forudsætning, der er kommen ind i Beslutningen, saaledes som denne er kommen til os fra Landstinget. Den høitagede Cultusminister sagde nemlig i det andet Thing, at hvad den sidste Forudsætning angaaer, da kunde Ministeriet ikke have Noget imod den at erindre, men deri synes jeg, at der ligefrem ligger, at Ministeriet havde Afskilligt at erindre imod den første Forudsætning, og dette maa jo være saa meget mere klart, da den høitærede Premierminister har sagt, at den ene af de omhandlede Forudsætninger ikke er tiltraadt af Ministeriet. Jeg maa derfor, uden at jeg skal gaae yderligere ind paa det Meget, jeg finder, at der kunde ligge i denne Forudsætning, holde fast paa, at Thinget vil udvotere den, idet det forekommer mig, at man ikke godt i en saadan Beslutning kan beholde Noget, med Hensyn til hvilket Regjeringen er enig i, at den ikke kan tiltræde det, og som altsaa ikke faaer nogen reel Betydning.

Bloch: Det er naturligt, at ved en Sag af en saadan Besskaffenhed, som den nærværende, kommer Discussionen isærdeleshed til at dreie sig om de Punkter, hvorom der ere modsatte Ansuelser, og med Hensyn til hvilke Uenigheden saaledes fremtræder, men vi bør dog ikke glemme, hvad det er, hvorom man, uagtet at denne Uenighed, dog i det Bessentielle maa være enig. Jeg vil tillade mig at nævne to saadanne Punkter: for det første Nødvendigheden af en Fællesforfatning, som vistnok erkjendes af de Fleste, og dernæst det Utilfredsstillende, som der er i det forelagte Forfatningsudkast. Jeg har ikke mærket, at der har været en Gnest, om hvem det Ord kunde gælde, som blev udtalt af en æret Rigsdagsmand, nemlig at han var heel fornøiet med Udkastet, eller at Vedkommende var kom-